

ETIMOLOGIA DE SEGART

Josep GINER MARCO-RENART

Cal admetre un topònim pre-romà basat en l'arrel toponímica *Seg-*, *Sega-* pre-romana que en l'època romana presenta formacions amb sufixos llatins i adjectius llatins.

L'ètim de Segart seria un **Segardu* amb el sentit material del llatí *ardus* 'alt' que en aragonés presenta la forma *-ardo* de topònims pirinencs com *Montardo* 'Muntanya alta'. El sentit de *Segart* seria el mateix de *Montardo*, és a dir, 'muntanya alta'.

El *DCVB* suposa un nom personal germànic *Sigihard*, però *Segart* està documentat al Repartiment i en documents anteriors. El castell moro de *Segart* a la part de llevant del Garbí, no podia prendre nom d'un personatge de nom germànic enlloc no citat ni documentat. Com a nom àrab no té possibilitat (cf. Carmen BARCELÓ TORRES, *Top. àr.*). La *S-* inicial s'oposa a l'origen àrab, i *-ardu* > *-art* amb pèrdua de la *-o* és explicable en mossàrab i en àrab.

L'arrel pre-romana és en noms de serres: *Segària*, *Segarra*, etc. *Segart* és anterior a la conquesta cristiana.